

Vedligeholdelse et Honorar af Statskassen efter vedkommende Ministers nærmere Bestemmelse. — Loven træder i Kraft 4 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden.

Det af Regeringen forelagte Lovforslag — der var enslydende med det i Samlingen 1901—02 forelagte — afveg paa følgende 4 Hovedpunkter fra *Skattekommissionens*, af Folketinget i Samlingen 1900—01 vedtagne Forslag: 1) Efter Skattekommissionens Forslag skulde Tiendeafløsning kun finde Sted, naar den begæredes af en af Parterne. Efter det senere Forslag skal al Tiende afløses. 2) Efter Skattekommissionens Forslag skulde Afløsningssummen udgøre 24 Gange et Aars Tiende, naar Afløsningen fandt Sted efter Tiendeydernes Begæring, men kun 22 Gange et Aars Tiende, naar det var Tiende-ejeren, der havde forlangt Afløsning. Efter det senere Forslag skal Afløsningssummen derimod i alle Tilfælde udgøre 25 Gange et Aars Tiende med Fradrag af det aarlige Beløb af de Tienden paahvilende Skatter og Afgifter til det offentlige. 3) Efter Skattekommissionens Forslag skulde Afløsningssummerne udbetales med rede Penge. Efter det senere Forslag skulde de udbetales med Obligationer, udstedte af en Tiendebank. 4) Efter Skattekommissionens Forslag skulde de enkelte Tiender i et Sogn afløses stykkevis. Efter det senere Forslag skulde alle Tiender i et Sogn afløses samtidig. — Paa intet af disse Punkter blev Forslaget ændret. Derimod skete der Forandringer paa en Række andre Punkter, hvoraf fremhæves: 1) Det bestemtes, at Afløsningen først skal foregaa fra 1. Januar 1908. 2) Tiendebankens Ledelse henlægges til Finansministeren (efter Lovforslaget Landbrugsministeren) og det bestemtes, at Administrationsudgifterne skulde udredes direkte af Statskassen (efter Lovforslaget skulde de henlægges 2 Mill. Kr. i $3\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Statsobligationer til et Reservefond, af hvis Renter Administrationsudgifterne skulde udredes). 3) Der indsattes en Bestemmelse om, at Finansministeren skal være bemyndiget til, hvis han finder det fordelagtigt, at afholde Statskassens Udgifter ved Afløsningen ved Optagelse af et Statslaan i Stedet for ved Tiendebankobligationer. 4) Efter Lovforslaget skulde af Tiendeydernes halvaarlige Ydelse af $2\frac{1}{4}$ pCt. af Afløsningssummen „højst“ 2 pCt. beregnes som Renter (en mulig Konvertering af Tiendebankens Obligationer f. Eks. fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente kunde derefter komme Tiendeyderne til Gode). Ordet „højst“ udgik, saa at den Del af Tiendeydernes Ydelse, som beregnes som Rente, altid bliver 2 pCt., og en mulig Konvertering vil altsaa komme Statskassen til Gode. 5) Bestemmelserne om et Tilskud fra Staten til de Tiendeydere, som selv have købt deres Tiende, og om smaa Ejendommers Fritagelse for Tiende